

Dinsdag 5 april

Lezen: Psalm 119: 89 t/m 96 en Jesaja 40: 1 t/m 8

Ik reken erop dat je minstens eenmaal per dag uit de Bijbel leest, maar eigenlijk hoop ik dat je het vaker doet. Vraag je je daarbij wel eens af wat voor een boek de Bijbel is? Het Boek der boeken wordt de Bijbel wel genoemd. Dat is terecht, want geen boek bestaat al zo lang, is in zoveel talen vertaald en wordt door zoveel mensen gelezen als de Bijbel. Terwijl in alle tijden geprobeerd is de Bijbel te laten verdwijnen. Maar dat lukt niet. Waarom niet? Omdat de Bijbel het Woord van God is. Dat is eeuwig. Alles in deze wereld verandert en verdwijnt tenslotte, maar Gods Woord komt uit de hemel, is van eeuwigheid en blijft tot in eeuwigheid. Je kunt het met Gods Woord wagen omdat God eeuwig betrouwbaar is. Doe je dat al?

Vraag: Welke andere namen ken je nog meer voor de Bijbel behalve 'Boek der boeken'?

Zingen: Psalm 119:45

Woensdag 6 april

Lezen: Psalm 119: 105 t/m 112

Op kamp of tijdens vakantie heb je vast wel eens een dropping of speurtocht in het donker meegemaakt. Wat was je blij dat je een zaklamp bij je had, één die ver schijnt. Je kon er een eind mee vooruitkijken, hoe donker het ook was. Zo'n zaklamp kende de dichter van Psalm 119 niet, wel een olielampje. Dat olielampje schijnt niet zover dat je meters vooruit kunt kijken in het donker. Nee, zo'n olielampje verspreidt net genoeg licht om in het donker één stap te kunnen doen. En dan een volgende. En weer een volgende. Stap voor stap. Je kunt dus geen stap zetten zonder dat lampje, als je tenminste veilig in het donker wilt lopen. Begrijp je dit beeld? Bij elke stap die je zet, kortom: bij alles wat je doet, heb je de Bijbel nodig. Is de Bijbel op die manier voor jou een lamp voor je voet?

Vraag: Wat betekent het in jouw leven dat de Bijbel een lamp voor je voet is?

Zingen: Psalm 119: 53

Donderdag 7 april

Lezen: 2 Petrus 1: 16 t/m 21

Als de zon schijnt, is licht overbodig. Maar in het donker bewijst licht zijn nut. De Bijbel wil Gods licht verspreiden in het donker van ons leven, veroorzaakt door zondige onkunde. We kennen God niet, terwijl de kennis van Hem het eeuwige leven is (Joh. 17:3). We kennen onszelf niet, want we weten niet dat we verloren zijn. Dat is het donker om ons en in ons. Wat een wonder dat God het daarbij niet laat! Hij sprak en het werd licht – letterlijk (Gen.

1:3). Hij sprak nogmaals en opnieuw werd het licht – geestelijk (Gen. 3:15). Dat tweede spreken van God kreeg eeuwenlang vervolg. De neerslag ervan vind je in de Bijbel. Ook in jouw leven wil God door middel van de Bijbel het donker van zonde en schuld verdrijven en je brengen bij het Licht der wereld: Jezus Christus – de Morgenster (2 Petr. 1:19).

Vraag: Heb je wel eens bij de lamp van Gods Woord het donker in je eigen leven ontdekt? Op welke manier?

Zingen: Psalm 17:3

Vrijdag 8 april

Lezen: Psalm 119: 9 t/m 16

Het leven is voor jonge mensen mooi en moeilijk. Mooi omdat het je toelicht met zijn vele kansen. Moeilijk omdat dwaalwegen zo aantrekkelijk zijn. Niet zonder reden vraagt David of God niet wil denken aan zijn jeugdzonden (Ps. 25:7). Er zijn genoeg mensen die slechts met schaamte en verdriet kunnen terugdenken aan misstappen in hun jonge jaren. Hoe voorkom je dat? Het antwoord vind je in Psalm 119 vers 9: jonge mensen houden hun levensweg zuiver als ze rekenen met Gods Woord. Velen denken dat je dan zo goed als niets meer mag. Het is anders. Je mag alles, maar je wilt het niet meer. Je loopt toch met open ogen niet het gevaar tegemoet? Als we door het Woord gewaarschuwd worden voor gevaren die dreigen, raken dwaalwegen hun aantrekkingskracht kwijt. De woorden van vers 9 bewijzen ook in deze tijd hun kracht.

Vraag: Heb je wel eens ervaren dat de belofte van vers 9 zijn kracht doet?

Zingen: Psalm 119: 5

Zaterdag 9 april

Lezen: Mattheüs 4: 1 t/m 4 en Deuteronomium 8: 1 t/m 4

Het antwoord waarmee Jezus de eerste verzoeking van satan afslaat, is een woord van Mozes aan Israël dat verwijst naar het manna. Veertig jaar lang gaf God aan Israël brood uit de hemel. Toen het ongezuurde brood uit Egypte op was, beloofde de Heere: morgen zult u met brood verzadigd worden (Ex. 16:12). Veertig jaar lang heeft God Zijn woord gehouden. Ten diepste leefde Israël heel die lange woestijnreis van dat woord, die belofte. Dat is precies wat Jezus bedoelt. Met andere woorden herhaalt Hij het in de bergrede: Zoek eerst het Koninkrijk van God ... (Matth. 6:33). God vraagt in ons leven niet om een bescheiden plaats, maar om de eerste plaats. Hij wil immers de zorg van heel ons leven op Zich nemen, voor tijd en eeuwigheid, voor ziel en lichaam. Geef Hem die eerste plaats en het zal je aan niets ontbreken!

Vraag: Leven van Gods Woord lijkt onzeker, maar toch biedt het de enige zekerheid. Leg dat eens uit!

Zingen: Psalm 34: 3

Zondag 10 april

Lezen: Joh. 8: 30 t/m 36

Discipelschap, daar gaat het om. Calvijn is over zijn eigen bekering uiterst terughoudend. De enkele keer dat hij erover schrijft, zegt hij dat hij leerling van de Heilige Schrift werd. Echte bekering is dat je hangt aan de lippen van God, dat je ademt in het Woord. Dát bedoelt Jezus als Hij zegt: als u in Mijn Woord blijft, bent u waarlijk Mijn discipelen (vers 31). Geloven is dan ook dat je niet buiten het Woord kunt, dat je Gods Woord even hard nodig hebt als eten en drinken, dat je volhardt in het onderzoek van de Bijbel. Dat is echter niet het enige. Het beslissende punt is dat je je door het Woord laat gezeggen, dat je je leven erdoor laat veranderen, dat het Woord zeggenschap over je denken en leven heeft. Dan leef je in en door het Woord. Dat is eeuwig leven. Want het Woord is eeuwig.

Vraag: Ervaar je in je leven een spanningsveld tussen lezen in de Bijbel en leven uit de Bijbel? Als je dat ervaart, hoe komt dat?

Zingen: Psalm 19: 4

Maandag 11 april

Lezen: Mattheüs 7: 24 – 29

Horen én doen, daar komt het op aan. En daar zit het nu precies op vast. We hóren Gods Woord wel, maar dóen we het ook? In de gelijkenis van de twee bouwers schildert Jezus het levenseinde van twee soorten mensen. De ene bestaat uit hoorders die ook daders van het Woord werden. Bij de andere bleef het bij horen alleen. Dat maakt precies het verschil tussen bouwen op of zonder fundament. En dat fundament is Christus. Hij valt samen met Gods Woord, de wil van de Vader die Hem zond (vers 21). In het oordeel blijkt of we ons leven op of zonder fundament bouwden. Toch kunnen we het nu al weten. Doet Gods Woord kracht in je leven, zo dat het erdoor verandert? Dan bouw je op de rots. Als dat niet zo is, blijf dan aanhouden: 'Heere, laat Uw Woord kracht doen in mijn leven!'

Vraag: Ga na of je het huis van je leven op de rots bouwt.

Zingen: Psalm 40: 1